

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Jarmily Ďáskové v právní věci žalobce **C. D. H.**, bytem .. zastoupený Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem společnosti Hladík & Tauber, v. o. s., se sídlem v Brně, Příkop 6, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem 140 21 Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 2. 2012, č. j. ..

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně ze dne 2. 5. 2012, došlé Krajskému soudu téhož dne se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2012, č. j., a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť v průběhu řízení došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces, když v rozhodnutí žalovaného zcela absentuje údaj o úředních osobách – členech rozhodujícího senátu. Tento údaj je obligatorním údajem stanoveným kogentním zákonným ust. § 67, resp. § 69 správního řádu. Jedině tak si účastník řízení může ověřit správné obsazení orgánu apod. Zkrácení na svých právech spatřuje v tom, že nemohl zvážit, zda není takováto osoba podjatá, nebo zda vůbec úkony ve věci činila tato úředně oprávněná osoba apod.

Dále namítal, že žalovaná – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, je nadřízeným orgánem samotného ministerstva vnitra. Výzva, učiněná vůči jeho osobě ve správním řízení je činěná a signována členem Komise pro rozhodování ve věcech pobytu

cizinců a je tak činěno za ministerstvo vnitra (6. 12. 2011). Namítá tak porušení ust. § 14 odst. 5 správního řádu. Pochybuje tak o samotné věcné příslušnosti komise.

Dále namítá, že napadené rozhodnutí je nesrozumitelné. Ve věci přezkoumání důvodnosti záznamu v informačním systému pak považuje žalobce argumentaci žalovaného za věcně nesprávnou. Opakovaně odmítl přezkoumání důvodnosti učinit formou tzv. vytýkacích řízení apod. Správní orgány ČR jakožto orgány členského státu, totiž měly povinnost přezkoumat důvodnost zařazení žalobce do informačního systému. Z důvodu společného právního prostoru totiž byly jak Policie ČR tak i žalovaná povinni námitku žalobce uplatněnou v opakovaných podání postoupit orgánu Francie. Jde o tzv. Nařízení, takže je toto nařízení přímo použitelné, aniž by muselo být zapracováno do národních zákonů ČR. Odkazuje na postup dle čl. 38 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 o vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy, dle kterého opětovně je správní orgán, jakožto orgán členského státu ČR povinen uvedenou námitku uplatněnou žalobcem ve zmíněných podáních postoupit orgánu Francie. Žalovaný ani Policie ČR nevyřešili předběžnou otázku spočívající v posouzení důvodnosti zařazení žalobce do informačního systému v souladu s právní úpravou. V tom vidí nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Správní orgány se také nezabývaly otázkou posouzení dopadu rozhodnutí do rodinného a soukromého života resp. jeho přiměřeností. Jde o nesprávné právní posouzení věci, je zřejmé, že bylo aplikováno ust. § 37 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, a to konkrétně písm. b) tohoto ustanovení. Z toho vyplývá, že měla být zkoumána přiměřenost dopadu do rodinného a soukromého života.

Žalobce na území ČR úspěšně podniká a neprodloužení pobytu značně zasáhne do jeho soukromého života. Na území ČR pobývá asi 8 a půl roku a proto o přiměřenosti zásahu nemůže být ani řeči.

Napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Oblastního ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorátu cizinecké policie Brno č.j. ... ze dne 25. 11. 2010, kterým bylo podle § 37 odst. 2 písm. b) rozhodnuto o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobce zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Správní orgány vycházely ze skutečností, že žalobce pobýval na území ČR za účelem podnikání – OSVČ s platností od 28. 10. 2008 do 27. 10. 2010. Žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byla odvolatelem podána dne 13. 9. 2010, tedy v zákonem stanovené lhůtě. V rámci správního řízení o žádosti žalobce bylo správním orgánem I. stupně zjištěno, že žalobce je veden Schengenském informačním systému (SIS). Důvodem záznamu bylo dle provedeného konzultačního řízení napomáhání při zajišťování nelegálního postupu a pobytu ve ... dalším třem cizincům. Podle informací centrály ... byl žalobce vyhoštěn z ... na dobu třech roků, a to rozhodnutím justičního orgánu ..., sp. zn. ..., ze dne 29. 3. 2010 se zákazem vstupu na území ... do 29. 3. 2013.

Žalobce odmítl obvinění ze skutku, na základě kterého došlo k jeho vyhoštění z ... Uvedl, že k obvinění jeho osoby došlo v březnu 2010, kdy se vydal do ... jako turista, aby navštívil ... Na zpáteční cestě asi 60 km od ... při tankování jej požádali o svezení tři cizinci ... národnosti. Žalobce uvedl, že jim rád vyhověl, protože měl alespoň společnost. Byli kontrolováni policejní hlídkou a pak odvezeni na policejní stanici ..., kde byl vyslýchán a následně přemístěn na dobu 3 měsíců a 20 dní do vězení. Pak byl vyzooměn o svém vyhoštění z ..., což považuje za velkou křivdu.

Následně bylo dne 25. 11. 2010 vydáno správním orgánem I. stupně rozhodnutí č. j. ..., kterým správní orgán I. stupně žalobci platnost k dlouhodobému pobytu neprodloužil. V odůvodnění konstatoval, že z ust. § 44 a) odst. 3 s odkazem na § 35 odst. 3 v návaznosti na § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. h) a § 9 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., jednoznačně vyplývá, že pro neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu postačuje skutečnost, že cizinec je do Schengenského informačního systému dle čl. 96 Úmluvy k provedení ... ze dne 14. 6. 1985 (dále jen „... prováděcí úmluva“) zařazen, neboť povolení k pobytu na území ČR opravňuje cizince i k pobytu na území jiných členských států. Dále posoudil vliv tohoto rozhodnutí na rodinný a soukromý život žalobce a dospěl k závěru, že tento je svobodný a bezdětný a jeho sociální, kulturní a rodinné vazby nejsou na území ČR tak pevné, aby mu zabránily ve zpětné integraci v jeho rodné zemi. Proto tento zásah považoval správní orgán I. stupně za přiměřený.

S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal si odvolání, kde namítal, že toto rozhodnutí je nezákonné, protože odporuje komunitární úpravě, neboť v samotném rozhodnutí správní orgán I. stupně nesprávně odkazuje na čl. 96 ... prováděcí úmluvy, který již pozbyl platnosti z důvodu revidování ... informačního systému (SIS). Pokud by se správní orgán I. stupně nedopustil nesprávnosti v rámci aplikace zákonné úpravy, nedopustil by se ani nesprávnosti při meritorním posouzení věci. Správní orgán I. stupně měl kriticky posoudit záznam provedený ..., když o jeho opodstatněnosti vyjádřil pochybnosti ve svém vyjádření ze dne 19. 11. 2011. Dále odkázal na čl. 25 odst. 2 Nařízení č. 987/2006, kde správní orgán měl záznam konzultovat a současně na čl. 24 odst. 2 písm. a), ze kterého dle žalobce vyplývá, že byl do (SIS) zaevidován neprávem. Dále namítl, že jeho návrat nebyl náležitě odůvodněn okolnostmi, neboť pociťuje rozhodnutí jako negativní zásah do jeho soukromého a rodinného života.

Na základě těchto odvolacích námitek bylo správním orgánem II. stupně odvolání žalobce posouzeno a ve věci rozhodnuto, tak, jak je výše uvedeno. Uvedl, že správní orgán správně aplikoval komunitární právní úpravu a odkazoval na čl. 96 ... prováděcí úmluvy. Jednalo se o odkaz na platnou právní úpravu a pokud správní orgán I. stupně odkazoval na čl. 25 odst. 2, měl správní orgán na mysli odkaz rovněž na ustanovení ... prováděcí úmluvy, nikoliv na ustanovení neúčinného Nařízení č. 987/2006, jak si mylně vyložil žalobce.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce byl vyhoštěn ... na dobu třech roků rozhodnutím justičního orgánu Z vyjádření žalobce vyplývá, že na zpáteční cestě do ČR zastavil na čerpací stanici, nacházející se asi 60 km od ... naložil 3 další cizince a dále s nimi pokračoval směrem do ČR. Asi po hodině jízdy zastavil znovu a zde byl zadržen ... policejní hlídkou, která jej a ostatní cizince odvezla na policejní stanici. Z geografických údajů ... je možné zjistit, že město ... se nachází při zvolení nejkratší trasy od ... 296 km, a to směrem na

sever k ..., nedaleko přístavu Calais, ze kterého se přepravují lidé právě do ... a nikoliv směrem do ČR, kam směřoval podle svého vyjádření údajně žalobce. Pokud by se opravdu žalobce po ... pohyboval tak, jak uvádí, byl by ve chvíli svého zadržení od města ... vzdálen cca 400 – 450 km. Z toho vyplývá, že vyjádření žalobce neobsahuje informace, na základě kterých by měl správní orgán I. stupně kriticky přistoupit k záznamu v SIS ale naopak informace na základě kterých měl správní orgán I. stupně kriticky přistoupit k důvěryhodnosti vyjádření odvolatele. Z těchto důvodů Komise (žalovaná) nevidí důvod, proč by správní orgán I. stupně záznam francouzské strany v SIS zpochybňoval, a přezkoumávat jej. Pokud žalobce s rozhodnutím francouzského justičního orgánu nesouhlasil, měl možnost se proti němu bránit v souladu s vnitrostátními francouzskými předpisy a ani tato skutečnost doložená žalobcem nebyla a z jeho vyjádření nevyplývá. Žalobce odkázal na komunitární úpravu, která prozatím nenabyla účinnosti. Proto tento odkaz nemůže být brán jako relevantní.

Podle čl. 25 odst. 1 Schengenské prováděcí úmluvy, má-li některý členský stát v úmyslu vydat povolení k pobytu, provede příslušný orgán systematické vyhledávání v informačním systému. Má-li některý členský stát v úmyslu vydat povolení k pobytu cizinci, který má záznam za účelem odepření vstupu, konzultuje věc předem s členským státem, který záznam pořídil a přihlíží k jeho zájmům; v takových případech se povolení k pobytu vydá pouze ze závažných důvodů, zejména humanitárních, nebo z důvodů vyplývajících z mezinárodních závazků.

Je-li povolení k pobytu vydáno, členský stát, který záznam pořídil, jej zruší, ale může dotčeného cizince zapsat do svého vnitrostátního seznamu osob, který má být odepřen vstup.

Ze spisového materiálu vyplývá, že správní orgán I. stupně provedl v rámci svého šetření konzultační řízení s francouzskou centrálou ... dle čl. 25 odst. 2 ... prováděcí úmluvy a zjistil, že žalobce má zákaz vstupu na území ... do 29. 3. 2013. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo vydáno 25. 11. 2010 a v rámci uvedeného konzultačního řízení byly zjištěny dostatečné důvody pro nevydání povolení k pobytu na území ČR a nebyly zjištěny závažné důvody, pro které by mělo být povolení vydáno např. důvody humanitární, žalovaná konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval při svém rozhodování v souladu s platnými právními předpisy.

Dopad zásahu do soukromého a rodinného života žalobce žalovaná poukázala na skutečnost, že dopadem neudělení povolení k pobytu do soukromého života cizince je správní orgán povinen se zabývat v případech uvedených v § 56 odst. 2 a nikoliv v případech uvedených v § 56 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., mezi které patří i případ žalobce. Přesto však správní orgán I. stupně tuto skutečnost hodnotil a považoval neudělení povolení k pobytu ve vztahu k velké závažnosti provinění žalobce za přiměřené.

Dále žalovaná poukázala na judikaturu Ústavního soudu ČR – usnesení č. j. III. ÚS 260/04 ze dne 9. 6. 2004, z něhož vyplývá, že subjektivní ústavně zaručené právo cizinců na pobyt na území ČR neexistuje, je věcí suverénního státu, za jakých (nediskriminujících) podmínek připustit pobyt cizinců na svém území. Současně je ČR také státem, který je zavázán jiným státům na základě mezinárodních smluv, týkajících se např. udržování bezpečnosti na území těchto států. A právě s vědomím výše uvedeného postupoval správní

orgán I. stupně, když žalobci na základě záznamu v ... informačním systému povolení k pobytu neudělil.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 4. 9. 2012 se vyjádřila k žalobním bodům, a to tak, že veškeré žalobní námitky neuznala za důvodné.

K námitce porušení práva na spravedlivý proces, neboť napadené rozhodnutí je v rozporu s § 67 resp. § 69 správního řádu, absentuje údaj o úředních osobách, členech rozhodujícího senátu, kdy je toho názoru, že bylo mu odepřeno právo vznášet námitku podjatosti úředních osob podle § 14 zákona č. 500/2004 Sb., (dále jen správní řád) a nepřislušnost Komise s ohledem na čl. II. bodu 4 zák. č. 427/2010 Sb., žalovaná uvádí, že řízení o udělení, prodloužení platnosti a doby pobytu na dlouhodobé vízum, povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k přechodnému pobytu, prodloužení doby platnosti těchto oprávnění a řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k přechodnému pobytu zahájena do 31. 12. 2010 dokončí ministerstvo podle dosavadní právní úpravy. Z uvedené zákonné díky ve spojení s § 1 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., jednoznačně vyplývá věcná příslušnost ministerstva vnitra, které rozhoduje za použití dosavadní právní úpravy aplikovatelné na probíhající řízení. Vzhledem k tomu, že dle § 170 a) zákona č. 326/1999 Sb., je Komise organizační součástí ministerstva a nadřízeným správním orgánem ve věcech, v nichž ministerstvo rozhoduje v I. stupni ve věcech pobytu cizinců a je evidentní, že byla žalovaná v posuzovaném případě věcně příslušným správním orgánem.

Dle ust. § 69 odst. 1 SŘ je stanoveno, jaké má mít rozhodnutí správního orgánu náležitosti. V písemném vyhotovení rozhodnutí se uvede označení „rozhodnutí“ nebo jiné označení stanovené zákonem. Toto rozhodnutí musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, č. j., datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Podle § 15 odst. 2 téhož zákona je oprávněnou úřední osobou osoba oprávněná k tomu podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověřená vedoucím správního orgánu. Vnitřním předpisem Komise je Jednací řád Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců a vzhledem k tomu, že podle čl. 2 odst. 3 tohoto jednacího řádu Komise jedná v plénu nebo v senátech a podle čl. 6 odst. 7, tamtéž „rozhodnutí“ senátu podepisuje předseda senátu, je patrné, že podpis předsedy senátu na napadeném rozhodnutí je zcela v souladu se správním řádem a na něho navazujícím vnitřním předpisem – Jednacím řádem Komise.

Pokud žalobce namítá nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí v pasáži týkající se otázky zařazení žalobce do ... informačního systému (SIS). Žalovaná konstatuje, že zařazení cizince do SIS je rozhodnutím suverénního státu, které musí být respektováno ze strany ostatních států participujících na Úmluvě k provedení ... dohody (dále jen ... úmluva). Z čl. 112 odst. 1 a 4 v této Úmluvě jednoznačně vyplývá, že k jakémukoliv prověřování již existujícího záznamu je příslušná pouze smluvní strana, která záznam pořídila. Dle čl. 111 ... úmluvy nad to žalobce disponuje účinnou obranou proti případnému nezákonnému záznamu do SIS, neboť každý má právo na území každé smluvní strany podat žalobu k soudu nebo orgánu příslušnému podle vnitrostátních právních předpisů, zejména ve věci opravy, výmazu či poskytnutí informace nebo odškodnění v souvislosti se záznamem, který se ho týká“. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by žalobce této obrany využil. Jakékoliv prověřování

otázky důvodnosti zařazení žalobce do SIS a tudíž zpochybňování suverénní moci státu, který záznam pořídil, je ze strany správních orgánů ČR jednoznačně vyloučen. Rozebírání otázky věrohodnosti zařazení žalobce do SIS nezakládá jakoukoliv nesrozumitelnost rozhodnutí, ale je pouze důkazem o tom, že žalovaná postupovala v souladu s § 3 správního řádu.

Pokud žalobce namítá, že správní orgány opomenuly postupovat podle čl. 38 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008, o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (dále jen nařízení o VIS), komise shledává uvedenou námitku jako irelevantní, neboť posuzovaný případ žalobce týkající se povolení k dlouhodobému pobytu, nespadá do věcné působnosti nařízení VIS.

Pokud žalobce namítá, že správní orgány důsledně se nezabývaly otázkou dopadů rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života tak odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde bylo zdůvodněno, že žalovaná neshledala důvodnost tyto dopady jakkoliv zkoumat s ohledem na aplikaci § 56 odst. 1 a nikoliv § 56 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb.

Přesto v průběhu správního řízení se správní orgány zabývaly otázkou možných dopadů do rodinného a soukromého života. Cizince, kterému by, jakožto důsledky rozhodnutí, způsobily v této oblasti nepřiměřený zásah a dospěly k závěru, že tyto jsou s ohledem na absenci jakýchkoliv rodinných vazeb na ČR vyloučeny. Žalobce je svobodný, bezdětný a sociální, kulturní ani rodinné vazby na ČR nejsou natolik pevné, aby mu zabránily ve zpětné integraci v zemi původu.

Vzhledem k tomu, že nebylo shledáno, že by správní orgány postupovaly v rozporu s platnými právními předpisy, žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud v Brně přezkoumal žalobou napadená rozhodnutí z hledisek námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba důvodná není. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci s tímto postupem souhlasili.

Krajský soud vycházel ze správního spisu především tedy ze žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podané dne 13. 9. 2009, dále bylo zjištěno, že správní orgán I. stupně provedl podrobnou lustraci osob ze dne 13. 9. 2010, výpis z evidence rejstříku trestů a ve spisu je založeno sdělení Národní centrály ...č. j. ... Dále je založen ve spise záznam o nahlédnutí do spisu ze dne 20. 10. 2010, ze dne 3. 11. 2010 a vyjádření k podkladům ze dne 19. 11. 2010.

Po posouzení žalobních bodů soud dospěl k názoru, že co se týče žalobních bodů procesního charakteru, soud souhlasí se způsobem jejich vypořádání, jak uvedla žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 4. 9. 2012 a pro obsáhlost na ně odkazuje.

V projednávaném případě není mezi účastníky řízení sporu o tom, že žalobci bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání OSVČ s platností od 28. 10. 2008 do 27. 10. 2010. Žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byla žalobcem podána dne 13. 9. 2010, tedy v zákonem stanovené lhůtě. V rámci správního řízení o žádosti žalobce bylo správním orgánem I. stupně zjištěno, že žalobce je veden v Schengenském informačním systému (SIS). Důvodem záznamu bylo dle provedeného konzultačního řízení napomáhání při zajišťování nelegálního vstupu a pobytu ve ... dalším třem cizincům. Podle informací centrály ..., byl odvolatel vyhoštěn z ... na dobu třech roků, a to rozhodnutím Justičního orgánu ... sp. zn. ... ze dne 29. 3. 2010 se zákazem vstupu na území ... do 29. 3. 2013.

Správní orgán I. stupně s ohledem na tyto zjištěné skutečnosti žalobci podle ust. § 44 a) odst. 3 s odkazem na § 35 odst. 3 v návaznosti na ust. § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. h) a ust. § 9 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání OSVČ neprodloužil.

Dle ust. § 44 a) odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., se na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vztahuje obdobně ust. § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47. Dle ust. § 35 odst. 3 téhož zákona dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod, pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37). Dle ust. § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

Dle ust. § 56 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., policie povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR neudělí, jsou-li zjištěny skutečnosti uvedené v ust. § 9 odst. 1 písm. a), b), g), h), i) nebo j). Na projednávaný případ použil správní orgán I. stupně ust. § 9 odst. 1 písm. g) citovaného zákona, kdy policie odepře cizinci vstup na území, jestliže je zařazen do informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol na společných hranicích, za účelem získání přehledu o cizincích, jímž nelze umožnit vstup na území smluvních států.

V obdobné věci judikoval Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 27. 4. 2012, č. j. 9Ca 75/2009 – 29, že ke zrušení povolení k dlouhodobému pobytu podle § 37 odst. 2 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR ve spojení s § 46 odst. 1 téhož zákona postačí, jestliže policie na základě informací získaných ze ... informačního systému zjistí, že cizinci bylo v jiném členském státě EU uděleno vyhoštění a toto zjištění v následně vedeném konzultačním řízení prováděném podle čl. 25 odst. 2 Úmluvy k provedení ... dohody ověří co do důvodu a platnosti záznamu o vyhoštění, popřípadě dalších okolností významných pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. Je plně přitom na uvážení policie z české strany, zda takto získané informace vyhodnotí jako dostatečný důvod k odnětí dříve vydaného povolení k pobytu. Česká strana není při tomto posouzení vázána názorem druhé smluvní strany, se kterou je konzultační řízení vedeno.

Průběh konzultačního řízení prováděného podle čl. 25 odst. 2 Úmluvy k provedení ... dohody není touto úmluvou nijak upraven a již z tohoto důvodu nemá cizinec veřejné subjektivní právo požadovat, aby konzultační řízení probíhalo určitým (jím navrhaným) způsobem, a to tím spíše, že sám není stranou tohoto řízení. Dle názoru Krajského soudu v Brně se toto rozhodnutí dá použít i na projednávanou věc. Je-li podkladem pro záznam do SIS rozhodnutí o správním vyhoštění, jak tomu bylo i v nyní projednávané věci, nemohou být v rámci konzultačního řízení zjišťovány jiné skutečnosti než ty, které vyplývají z rozhodnutí o správním vyhoštění.

Ze správního spisu bylo zjištěno, dle přípisu Policejního prezidia ČR ze dne 6. 10. 2010, č. j. ... v souvislosti s konzultačním řízením dle čl. 25 odst. 2, že zaslala centrála ... zprávu, ve které uvádí, že žalobce byl vyhoštěn z ... na dobu 3 roků rozhodnutím justičního orgánu ... ze dne 29. 3. 2010. Zákaz vstupu je platný do 29. 3. 2013, neboť žalobce napomáhal při zajišťování nelegálního vstupu a pobytu ve ... dalším osobám ... původu. Ze správního spisu také vyplývá, že práva žalobce porušena nebyla, neboť správní orgán vyzval žalobce ve věci žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání, aby se seznámil s podklady k rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci zmíněné žádosti a měl možnost také se k těmto podkladům vyjádřit. Byl také právně zastoupen a této možnosti žalobce nevyužil. Ze záznamu ze dne 8. 12. 2009 bylo zjištěno, že zmocněný zástupce žalobce Mgr. J. V. byl seznámen se spisovým materiálem a pořídil si fotokopie. Pokud žalobce nesouhlasil, že byl zařazen do SIS z důvodu tam uvedených, měl možnost vznést námitky k postupu francouzských orgánů a to nevyužil. Výpověď žalobce ohledně skutečností ve ... se nejevily jako důvěryhodné.

Správní orgány jsou dle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., povinny postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou žádné pochybnosti. Z ust. § 50 odst. 2 uvedeného zákona vyplývá, že podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán, zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Správní orgány v tomto případě volily procesní prostředky, které byly nejefektivnější. Povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto povolení z důvodu záznamu v SIS dle čl. 96 SPÚ (Prováděcí ... úmluva), s uvedeným opatřením „zamítnutí vstupu do ... prostoru“.

V souzené věci byl žalobce prokazatelně veden v SIS jako osoba, které má být odepřen vstup. Při konzultačním řízení vedeném s ... která záznam ohledně žalobce v SIS provedla, bylo zjištěno to, co je výše uvedeno a došlo k vyhoštění žalobce z území ... s platností do 29. 3. 2013. Uvedená zjištění správní orgán I. stupně posoudil jako dostatečný důvod k neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, které bylo dříve žalobci vydáno. Tento závěr správní orgán I. stupně a následně potvrzený napadeným rozhodnutím odvolacího orgánu je zcela v souladu s vnitrostátní právní úpravou.

Na základě shora uvedených skutečností má soud za to, že v projednávané věci proběhlo mezi českou a francouzskou stranou v souladu s čl. 25 úmluvy řádné konzultační řízení, v rámci něhož správní orgán I. stupně zjistil a ověřil zcela konkrétní informace, které jej opravňovaly k neprodloužení platnosti povolení žalobce k dlouhodobému pobytu dle platné právní úpravy.

Z důvodu výše uvedených dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení nebylo přiznáno. Žalovanému náklady řízení nevznikly, proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. března 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová